

GORE SRCA

VJERSKI TJEDNIK

GOD. V.

ZAGREB, 17. RUJNA 1950.

BROJ 33

Učiteljevo je jelo slava Božja i spasenje duša

Kad su jedno upitali nekoga staroga pustinjača, da im reče sredstvo, kojim se on služi, da je tako savršen, uglađen i tako uvijek jednako veselo, odgovorio je: »Ja vrlo često pogledam u oči svojemu Anđelu čuvaru, koji stoji kraj mene. I pomaže mi u mojoj nuždi. I u svim mojim prilikama, on mi daje i svjetuje ono, što moram govoriti i činiti. I on on od svake moje djelo onako ocjenjuje, kako sam ga ja učinio. Ovaj pogled u njegovo oko napunjuje me svetim strahom prema njemu. I čini, da pazim, kako ne bih ništa rekao ni učinio, što se njemu ne mili.»

Toliko je moć i upliv na toga pustinjača imao njegov Anđeo čuvar. Koliku moć i upliv tek mora imati na nas sam naš Spasitelj i Učitelj Isus Krist, koji nije samo uvijek kraj nas, nego nam svijetli neprestanim primjerom svoga života! A naročito svojim obzirom i blagošću prema grešnicima i nevoljnicima. Sjetimo se samo onoga divnoga primjera u priči o milosrdnom Samaritanu.

Samaritanac nalazi jednog teško ga ranjenika na putu iz Jerusolima u Jericho. Nesretnik leži u bari kruha s otvorenim ranama. Već mu hladnoća zahvaća srce. Bilo udara slabo. Smrt je blizu. Kako li su bili tvrdi i nemilosrdni oni njegovi sunarodnjaci i slugbenici Božji, koji su ga samo pogledali i prošli dalje, kao da on ni ne postoji! A Samaritanac je tudinac. Sagiblje se nadoj ni kao nad subratu. Izlize mu ulje i vino na rane, da ih raskuži i ublaži. Poveže ih Posadi ga na magarca. Ponese ga u gostinjac. I onda uredi i plati za nj sve, što je bilo potrebno, da mu se spasi život.

Tko ne prepoznaje u ovoj priči sliku nebeskoga Liječnika duša? On se zauzima za one, koje je na putu sa zemlje prema nebu napao đavo, najveći razbojnik. Oplijenio ih i teško izudarao i izranio na smrt.

Spasitelj je govorio o sebi u pričama, ali još više govore o Njemu Njegova djela, nego li riječi. Spasitelj naime nije samo uči u pričama svoje milosrde prema grešnicima. Oj je to i djelima pokazano na svojim putovanjima po Palestini. Da vidimo!

Fismonanci i Farizeji vode Spasitelja jednu ženu. Uhvatali je u preljubu. I sada očekuju, da On izreče nad njom osudu po Mojsijevu zakonu. On je dakle kamenovati: »Po zakonu ona mora umrijeti! Spasitelj ne će da skida zakon. Zakon govori o smrti. A Spasitelj ne će da govori o smrti tjelesne, nego misli na smrt duše i odsutnost milosti Božje u njezinu srcu. Zato štiti i ne odgovara ništa. On piše. Sagradio se i pristom

piše po zemlji, po pijesku. A što piše? Možda znakove bez smisla. Možda znakove, koji imaju duboki sadržaj. Piše i pita, što je ovu ženu navelo na grijeh. Možda je strašan glad bio prisilio njezinu slabost na pad. Ako je tako, ne odobravaj to, nego digni naprijet taj teret grijeha s leđa te žene, onda je kamenju, ako se ne popravi. Ili mi recite, tko je bio njezin zavodnik? Nije li možda netko iz vaše sredine? Nije li netko između vas to isto učinio ili nešto slično?

I tada se podigne, pogleda tužitelje i glasno reče, drhčućim glasom od srdžbe: »Tko je među vama bez grijeha, neka prvi baci kamen na nju« (Iv. 8, 7). A oni posramljeni odšuljali se jedan za drugim ođanle. Kao da ih je vjeter pomeo poput prašine s ceste. Evandelistu fino i pun takta s psihološkom tankoćužnošću pridodaje: »Počevši od najstarijeh. To znači, da su se prvi povlačili sjedi i ostarjeli u grijehu, t. j. najveći grešnici. I kad Isus osta na samu sa ženom, koja je ponikla od stida i tjeskobe, reče joj: »Ženo, gdje su tvoji tužitelji? Nitko te ne osudi? Ona reče: Nitko, Gospodine! A Isus reče: Nj je te neću osuditi. Idi i od sada ne grijehi više!« (Iv. 8, 1—11).

Gledajmo opet ondje na Zedencu Jakobovu sjedi umorni putnik. Nege su mu zaprašene i ranjave od mnogo putovanja. Lice mu je prekrilo debelim znojem. To je Spasitelj. Sam je. Apostoli su otišli u grad, da kupe kruha. Izmenada se približi jedna žena s krčagom na glavi. Ona je grešnica. Stvor, koji je navalio na svoje leđa teška bremena grijeha ne-

čistoće. U bezazlenoj iskrenosti započinje Spasitelj s njome razgovor. I kad je stekao njezino povjerenje, počuvava je o duhovnim stvarima. Budi u njezinoj duši ozbiljne osjećaje. I konačno joj predočuje njezin grešni život.

Da je ne slomi i ne uništi, ne zaboravlja na to, da joj pruži spasavajuću ruku. I doista, u njezinoj duši nastupa preokret i povratka na dobro. Dijete ovoga svijeta okreće se. U jednom satu, možda i u pola sata, sve se to dogodilo. Ona postaje dijete Božje i vjerna učenica Spasiteljeva. To njoj nije dosta. Još više hoće. Plijen grijeha i baštinica puka postaje glasnica spasenja za druge ljude, koji su u velikoj množini dolazili k Njemu, da Ga čuju i sljede:

»Žena ostavi krčag i zdenac i otide u grad i reče ljudima: Dođite da vidite čovjeka, koji mi kaza sve, što sam učinila, da nije to Krist? Tada iziđoše iz grada, te dolazahu k Njemu. Međutim su Ga molili učenici: Rabi, jdi! A On im reče: Ja imam jelo da jedem, za koje vi ne znate. Tada su govorili učenicima među sobom: Zar mu je tko donio da jede? Reče im Isus: Jelo je moje, da čim volju onoga, koji me je poslao, i da izvršim djelo njegov« (Iv. 4, 1—34).

Ne pita Spasitelj ni za tjelesno jelo, kad se radi o obraćenju grešnika. On onda krčvuje sve, jer Mu je hrana i uživanje slava Božja i spasavanje neumrlj duša. On ih svojom naklonošću i blagošću prema njima osvaja i obraća na pravi put.

Milosrde u subotnji dan

Za čitavo vrijeme Isusova naučavanja, farizeji i glavari naroda vrebali su na svaku priliku, da dokažu, novome Učitelju, kako On krši zakone. Zato se odjednom, kada ih je Isus upitao, da li je slobodno iscjeljivati u subotu. Sutje. Ili su i čekali, što će On učiniti. Znao je Isus njihove misli, znao je, kakova je zloća u njihovim srcima, kakav bijes i želja za osvetom, a ipak je održavalo bolesnoga jadnika. Veliko milosrde pokazalo je svjetuju novi zakon, koji preklada iznad zakona i običaja ljudi. Velika ljubav dokazala je svima, kako treba prilaziti čovjeku, kako pomagati i činiti dobro. Ako je čovjek u nevolji, zar može čekati? Ako je trpjenje izmorilo dušu, ne postoji li potreba, da učinimo sve, što možemo, da nevoljniku olakšamo njegov teški teret? Održavanje bolesnika bilo je moguće samo Bogu — Čovjeku, Njegovoj vlasti nad životom i smrtju. Ali pomagati u životu, u opsegu bez razlike. Svaki čovjek može činiti dobro, ublažiti nečije tjeskobu, pomoći ili prema prilikama i potrebama. Svaki čovjek može otriti nečiju suzu, utješiti nečiju bol, svaki od nas može, u ime Isusovo, pružiti i najmanji darok osobe stvorenu, koje traži pomoć. Isusovo milosrde poziv je i nama svima, da budemo milosrdni, da aljebimo našu ljubavi, koja je pridonijela najveću

Zrtvu za naše otkupljenje. Ne budimo farizeji, koji su u neznanju i bljudi vjerdali božanaku Dobrotu, jer je nisu razumjeli. I mi smo svi izgubljeni bez Božje pomoći i naše patnje može iscjeliti samo Božja mila, koja je u subotnji dan samilostno ispunila prošnju i zaštitu sročana.

Mladic Kristu

Isuse, Veliki Vodu i Učitelju, prikazuju Ti danas svoju mladost, prikazuju Ti svoje životno vođu, svoju dječicu — simbol snage i rada. Tebi posvećujem svoju dječicu. Ti me vodi kroz bure mladosti. Isuse, Tebi, Kralju vjelojva, Tebi dajem svoga sebe.

Tebe molim, nauči me da uzvričene crte Tvog značaja prenosim na sebe. Daj mi da budem čist. Da budem pravo slobodan — neopatan nijednom stvari. Da budem pravo velik — da ne padnem u mlakost, prosvjetnost, Gospodine, daj mi veliku dušu, da budem dobar kao majka, no kad ustroba da potena mogla lica postanu željenz i da znađem ustati na obranu svog uvjerenja i Tvoje časti.

Usliti mi molbu, daj da učinim mnogo dobra za druge, a onda da me oči zaborave. Daj mi, da budem vjoran svome uvjerenju i odas Tebi!

»Pjevajte Gospodinu pjesmu novu, jer divne stvari učinio Gospodine« (Ps. 97,1).

Na Stepenicama današnje sv. Mise

Razborita jakost

Svaka neustrašivost u podnoženju velikih zala nije još krepost jakosti.

Ovisi o svrhi, koju čovjek ima pred očima u podnoženju velikih zala, da li mu jakost zasluđuje pohvalu ili pokudu. Ako on vrlo mučne i teške stvari uzima na se iz ljubavi prema Bogu, iz želje za krepostu ili za vječnim blaženstvom, tada mu je jakost dobra i sveta. No ako ih on uzima jedino za vremenitih obzira, ili na poticaj neke neurodne strasti, tada mu jakost nema oznake kreposti. Ove dvije vrste jakosti opisuje sv. Grgur ovako: Druga je jakost pravednih, a druga odbačenih. Jakost pravednih sastoji se u tom, da obuzdavaju tjelesni, odupiru se pohoti, odriču se zemaljskih užitaka, ljube koji radi njezine nagrade, preziru manija vremenitog bogatstva, ne pokazuju straha pred suprotivštinama. Jakost odbačenih sastoji se u tom, da ne ljube ništa drugo osim zemaljskih stvari, ne daju se niti nesrećama odinuti od zemaljskih stvari, trče za tačkom slavom pa i uz pretpriču slavu, svakim danu sve gori, napadaju život dobrih nosača riječima i primjerom, nego i mačem, uzdižu se povama u sebe i svaki dan počinjavu nove nepodopštine, a da se njima ne zaslužuju.

Treba dakle da nastojimo, ako već pokazujemo jakost u prolaznim i mlakim stvarima, da je upravimo na više i nadurnavne stvari. Ako nam to uspije, mi ćemo nasokoro postati od nistih i svjetovnih ljudi svete osobe. Ako na pr. ja za svaku stvar mnogo toga običnoga i božnjega odbačim i nepoštom, treba da svoje strasti upravim na slavu Bođu, pa cu brzo iz grešnika postati pravednik i svetac. Iz želje za računom slavom sv. Ignacije je više puta u ratu izvrnuo svoj život smrtnoj pogibli. No kad je svoje stavlohejije upravio k višem cilju, koliko li je učinio i pretiprio sa slavo! Božju! S jakosti se dogada kao i u ljubavju i drugim stvarima. Treba ih upraviti na pravu stvar, pa ćemo postiti velike uspijeh. Koliko ljubav k Bogu susrećemo kod Magdalene, pošto se odredila ljubavi prema stvorovima!

Imade osobe, koje posjeduju od prirodne jakost, ali je ne vrše po pravilu razboritosti. Ev. Pisano govori o svećenicima, koji su padali u ratu, jer su se okuleženo borili, ali su se prije nezasobno upuštali u svadu. Tako za vrijeme Makabeje Josip Nazarija našu prošnju rđakno vječnima i svoja hrabrost uprvljali zakonima razboritosti, pa su navratili na narod gotomu nesreću, iako su bili smatrali apsobnima, da čine junačita djela.

Ima ljudi, koji dobivaju volju, kad čitaju herojčita djela svetaca, da i sami učinia djela vrše. Osjećaju u sebi želju, da podu u tude zemlje, da divljenjima propovjedaju evandolje, da umru kao mučenici, da se povuku u samotu i pustinju, gdje bi provodili život odricanja. A žestoke osobe žele, da bi omlavila nove samostane sa strogom pokorom, kako se to čita u životu nekih svetica. No ni jedni ni drugi nemaju potrebni sposobnosti i snage, da takova velika djela poduzmu i u život provedu. Zato treba da od svojih planova odstapano i ne takme se sa svećenicima, nego nekta preuzmu milost i svoja tja. dana, svoju jakost primjene u običnim stvarima: da savladavaju svoje strasti, odbijaju napast paklenog neprijatelja, svoje dužnosti vjerno ispunjavu, potekšćo svoga staeleza štrpjavu anose. Već time će mnogo učiniti, a neka ne teže sa stvarima, koje prelase njihove silo.

XVI. NEDIJELJA PO DUHOVIMA

17. rujna 1960.

ČUDO SV. JANUARJA

Svetkovanje Redijcij

Sv. Misa početkom, ovako: Smiluj mi se, Gospodine, jer Ti Tebi vapim...

Sv. Ewangelije pismo (Luka 14, 1-11), kako je Isus izjedio bolesnika od vodene bolesti...

Čudo sv. Januarja: zbilja se na njegovoj krlvi. Ta se krv danas žuva u dvije bočice...

Čudo se ponavlja svake godine tri puta: u svibanju, u rujnu i u prosincu...

Sv. Januarje rođen je u Napulju oko g. 270. Kao mlad svećenik izabran je za biskupa u Eneventu...

Kad je kar Konstantin vratio Crkvi slobodu, kršćani su iskopali i tijelo sv. Januarja...

Čudo se ponavlja svake godine tri puta: u svibanju, u rujnu i u prosincu...

mahe ne dogodi, različi postaju sve jači i neostripljivi. Napokon se skrućena krv smekšava...

Neke su posumnjale, da li nije to prevara. God. 1802. profesor sveučilišta u Napulju...

Sv. Januarski slavi se 19. rujna.

•Ljubav Kristova, koja nadilazi svako spoznanje...

Ovakvo se odnosi prema nama Isus i ne ustručava se, da i u njegove kuće zalazi...

Isus je duboko prodirao u tajne misli njihova srca. Bilo je subota. Dan posvećen Bogu...

Msi kršćani imamo nedjelju kao dan posvećen Bogu...

U lijetnom sutanu

Za plave brdnaste oblake spuljalo sjajno se sunce. I tihno tihaše opet jedan dan ljeta...

Konačni sklad

Silna, užarena gomada vitalna se prostora, u prazno, u bezdan, u ništa...

I rasao je čovjek... Sree mu je plamtio žarem cijele vasiona...

Maia mu je postala zemlja, njegova kolonjeka. Htio je da skine zvijezde...

I osmehom djeteta Ljubav je zagrlila život u praškonu predodređene zbilje...

I pepeljasti čovjek progledao je sunce tražeći Misi, vječito traženji odgovor...

Uspلماتo je trun mozgovnog mehanizma i spojlo se sa sveđ gorućom lavom srca...

I dizali su se gorostasji Mudrosti i Ljubavi u očištenju Bogo-Čovjekova Misi...

Za vojne svećenike američke vojske primaju se samo takvi svećenici...

=====

Zazubice

(Nastavak sa str. 2) učaji, upuća je sve silu, da mu učini po volji.

Pokušat će ljepim i kod Mandice. Prati on nju, a ne ona njega.

Kad ju je zasreo jedine večeri, reče joj: 'Kud ti si digla u noć? Ni pametno, da mlad u vedre šatirazadi same po mraku.'

Veš mu ona: — Pošla sam iskat ki bi mi opejatelj sanu u mlincu. Dok je pokojni bi živ, nis se za niš skrbila. A sad je sve palo na me.

— Lako čemo za to, — reče joj Grga. — Sutra sam inako odredil da gren u Svcu, da ću povest i tu tvoju šenču.

Grga joj veli: — Samo ti meni reci, kad budeš ća trebala, pa čemo lako. Ljudi smo i moramo jedan drugog pomagat.

Kad Mandica ode, Grga si stade tri ruke. Počelo je bolje nego se nadno.

U vrijeme košnje Grga će Mandici: — Muka je sad — reče joj, — za težaku ti ni karo, doć ću ja s braćom i sestrom pa čemo i pokositi i spraviti olovu. Naš ćeš san za polet, za dru-

go čemo lako. Dobacit ćeš nam ove zime ki navijak sra za biego.

Mandici drago. I misli: Ima još ne-sebitnog svijeta, koji hoće da pomogne čovjeku u nevolji.

Grga i poslije dolazk u Mandici be-čije: sad da joj dovuče drva, pa da ih isplji i nacijepa, sad da joj okraju kecu ki stane u kući.

Išao tako godinu dana. Onda će jednog dana Mandica Grgi: — Moj Grgi, zlata si mi valjal ovo leto. Ne š se dugo trebat mućit za me. Prosi me lugar Šilki i obećana san, da u ga zet. Vidim da ne more brez mućke glave. Godine nam se slažemo. On je u četredeseto, a ni meni baš ne fuš puno do tih let. Ne moren se udat za momka, a ne moren ni da zemem kog mladog od sebe.

Grgi se zagledao pred očima. I nje-ga je Mandica sigurno zvala u svatove, a možda da se je i odzavao i došao, ali ne vjerujem, da je pjevao u njezinim svatovima.

=====

GRADA PRIRODE

Mnogobrojna istraživanja naučjenjaka otkrila su, da su sve stvari, svj predmeti, koje vidimo, na pr. kamen, gozde, bakar, voda, hrana, drvo, papir i t. d., ukoliko da je čitav svijet izgrađen od vrlo sitnih očvika (cijgla), među kojima ima vrlo mnogo praznina. Te opeke zovemo atoma.

Predmeti su na takvi, kakvi se čine našim očima, koje su i suviše neosjetljive, a da bismo mogli razaznati i iz bliza vidjeti njih građu stvari. Kada bismo se mogli odjednom vrlo, vrlo smanjiti, ta ko da bismo bili mnogo manji od atoma, tada bismo mogli vidjeti, kako je na primjer izrađen bakar. Vidjeli bismo, da je materija njezina maglica, u kojoj se giba mnoštvo sitnijih čestica. Za nas bi jedna kuglica bakra od jednog centimetra promjera bila čitav svemir, a atomi bezbroj zvijezda. Mi bismo se nalazili između milijun trilijuna atoma.

Stoviše, vidjeli bismo, da je svaki atom, ta nevelika čestica, na pr. je, središte električnih sila. Oko pozitivne jezgre kruže u bljesnim vrtlozima elektroni negativni. Broj čestica, koji pozitivnih, toli negativnih, zavisi od početka (osnovnih stvari), od kojih proizlaze. Svaki je atom evo po sebi, u malenom, što su sunčani sustavi u velikom. Isti zakon vrijedi i jednako za neizmjerano maleno kao što je za vrlo veliko.

Najjednostavnije je građen atom vodika. On se sastoji od jedne pozitivne čestice (protona) i od jedne negativne t. j. elektrona. Kada bismo atom vodika povećali i bilijun puta, dobili bismo model od 100 metara promjera; u sredini se nalazilo jedno jezgre vidljivo zrnco, proton, a na neizmjerno daleko od njega kružilo bi drugo zrnco: elektron. Kod helijevih atoma dva se elektrona, u različitim daljinama, kreću oko jezgre, kod ugljikovih šest, kod dušikovih sedam, kod kisikovih osam, kod sumpornih šesnaest, kod žvinih osamdeset i t. d. Najveći broj elektrona ima uranov atom. Tamo se 92 elektrona kreću oko jezgre. Koliko atoma imade negativnih čestica, elektrona, toliko se u jezgri nalazi pozitivnih t. j. protona.

U jezgri postoje još i druge čestice: neutroni, koji nemaju električnu naboj, ali su jednako teški kao i protoni. I ako je jezgra atoma vrlo sitna, u njoj je usredotočena gotovo sva masa atoma, ona je više teška puta čez od elektrona. U jezgri se nalazi snažna atomska energija, u kojoj se danas mnogo piše. Pri spajanju atomnih jezgri jednog grama urana dobiva se više topline nego li iz izgaranja više vagona ugljena. Odatle proizlazi ta silna energija u jezgri atoma — nije poznato.

Svaka tvar sastoji se ili od atoma iste vrste ili pak od raznovrsnih atoma. Tvari, koje su građene od jedne iste vrste atoma, jesu jednostavne tvari. Njih još zovemo osnovnim tvarima ili kemijskim elementima. Elementa imade svega 92 vrste, a zavise, kako je gore razloženo, od broja protona i elektrona, koji se nalaze u njihovim atomima. Više od dvije trećine elemenata jesu kovine ili metali (željezo, nikal, bakar, cink, srebr, kositar, platina, zlato, živa, olovo i t. d.). Ostale elemente zovemo nekovine ili metaloidi (na pr. ugljik, fosfor, sumpor, arsen, jod, na plinovit element: vodik, dušik, kisik, fluor, klor i drugi).

Atomi su najviše sastavljene tvorevine u prirodi. Oni se dalje slažu u molekule. Najjednostavnije su molekule građene od samo dva atoma. Međutim broj atoma može biti i tri, četiri, pet, šest i t. d. Moderna nauka proučla je milijune molekula. U tom čudnom svijetu javljaju se tvorevine sastavljene od dva atoma ili od mnogo milijuna atoma. Imamo patuljke i divove.

Atomi su u molekulama smješteni poredani. Atomi stvaraju savršeno pravilne geometrijske likove (trokute, kocke, piramide, šesterokute i t. d.). Sva pravilna geometrijska tijela ostvarena su u svijetu molekula. Molekula je viša tvorevina nastala povezivanjem atoma u jednu cjelinu, u kojoj su se izgubila čamostalna svojstva atoma. Molekula se kao cjelina ispoljuje u svojim novim svojstvima. Na pr. kad se spoje dva atoma vodika i jedan atom kisika, nastaje nešto sasvim novo: molekula vode; spajanje jednog atoma ugljika s dva

AUDIENCIJA HODOČASNIKA kod Sv. Oca Pija XII. na dan 30. kolovoza 1950. spada među najznačajnije u Sveti Godini. Ulaz u baziliku sv. Petra tražilo je 80.000 vjernika. U baziliku je moglo ući svega 45.000, a ispunjen je bio svaki kutak u hodočasnici. Otkatkad od 35.000 hodočasnika čekalo je na trgu sv. Petra. Ovim se pridružio velik broj drugih vjernika. Poslije audijencije pokazao se Sv. Otac na prozoru svojih privatnih odaja hodočasnici i drugim vjernicima, sakupljenim na trgu sv. Petra. — Bilo je hodočasnika iz cijeloga svijeta, među njima čelji episkopata Sicilije.

JEDNOG ANAMITSKOG DOMINIKANCA zaradio je za biskupa 3. rujna prefekt Sv. Kongregacije za širenje vjere.

BIVSI GUVERNER FILIPINA, koji je bio član anglikanske crkve, prešao je na katoličku vjeru.

ZENE U SJEMENISTIMA. Među 3.900 slušača teologije u njemačkim kolužima, sveučilištima i sjemenistima, ima 14 žena, koja će se posvetiti katehetskom i opće misijarskom radu kao »Seelsorgerinnen« nakon dovršenja svojih nauka. Ovo je odraz nestajće sveučničke Najgore u tome što dieceza u Meissen, u Sasko, gdje na svakih 2.770 katolika dolazi po jedan svećenik. Bolje je u Augsburgskoj diecezi u Bavarskoj, gdje na svakih 840 katolika dolazi po jedan svećenik.

NA INTERNACIONALNOG KONGRESU katoličkih akademika »Pax Europa« koji je u kolovozu vjeoao u Rimu, bilo je zastupano 64 studentskih grupa i 74 nacionalna studentska saveza.

CAR INDOKINE stigao je početkom rujna u Rim, a s njim cijela njegova obitelj. Posjet ima prvatni značaj. Caršća obitelj obavlja propisane poslovnosti za sticanje oproštenja Svete Gardine.

NA OTOKU CIPRU od oko 358.000 stanovnika ima svega 4.000 katolika. Tri biljade su maronitskog obrada. Ostalo stanovništvo većinom pripada islamskim kršćanskim crkvama (80 posto). Muslimani ima oko 18 posto.

NJEMAČKI SVEUČILJSTARCI U ENGLJSKOJ. Oko 600 njemačkih sveučilištaraca došlo je početkom rujna u Englesku, da prema planu engleske vlade pomognu pri završetku Carškog suda ovi sveučilištarci bave se u posebnim nastanama. Nakon dovršenog rada smiju oštati u Engleskoj još četiri tjedna, ako bude za njih raspoloživi stanovi. Engleski su katolici poveli akciju, da katolički njemački sveučilištarci budu smješteni kod engleskih katoličkih obitelji.

U BELGIJSKOM KONGU u Africi je broj katolika zadnjih godina znatno porasao. Jedan misionar od Bjelih otaca, koji je dvije i pol godine boravio u tim krajevima, a sad se vratio u Sjeverne Države Amerike, izvještava, da tamo na jednom mjestu misionar nabroja četiri puna sata, da je pričestio više vjernike, koji su bili pristupili stolu Gospodnjem.

Atoma kisika daje molekulu ugljičnog dioksida; sastav od jednog atoma ugljika, tri atoma kisika i jednog atoma kalcija daje molekulu vapnenca.

Molekule jedne te iste stvari sastoje se uvijek od istog broja atoma. Atomi kisika dva po dva čine molekulu kisika; dva i tako dušik i vodik. Atoma se gotovo uvijek povezuju i u prilikama, koje vladaju na Zemlji, skoro nikad nisu sami za se. Prema tome najsitniji dijelovi, na koje se može neka tvar dijeliti, nazivaju se molekul. Sol, ili šećer, rastopljen u vodi, nije ništa drugo nego tvar rastavljena na molekule, pa je na pr. na jednom mjestu misionar nabroja četiri puna sata, da je pričestio više vjernike, koji su bili pristupili stolu Gospodnjem.

U neživj prirodi zbivaju se razni kemijski i fizički procesi i mogu da nastaju razni kemijski spojevi, razne tvari. I u laboratoriju odn. u tvornicama nastaju razni kemijski spojevi, razni produkti. Ali sve se to spojevi atoma i molekula, neževe stvari. Kad ovakovo

VELIKO ZVONO ZA CRKVU SV. STJEFANA u Beču lijevat će se koncem rujna. U tu svrhu gradi se nova peč takve veličine, da se u njoj može grijati materijal od 27.000 kg do 1050 stupnjeva topline. — Ovo bi imalo biti obnovi starog velikog zvona iste crkve. To je zvono bilo saliveno 171. od dieceva turskih topova. Težina mu je iznosila 18.000 kg, a uništeno je krajem prošloga rata.

STOGODIŠNJICA POČETKA ODRŽAVANJA KONFERENCIJA U FREISINGENU. Ove će se Jeseni navršiti 100 godina, od kako su se počele održavati konferencije u Freisingenu. Sadašnjoj konferenciji predsjedava kardinal Faulhaber kao nadbiskup Münchena i biskup Eyrnaha. Izvorna uprava, koja se odnosi na početak održavanja prvih konferencija, a koje su počele prije Fulda — konferencija cjelokupne njemačke hijerarhije, pronađena je u Ni-zozemskoj god. 1939. te je trebala biti objavljena sljedeće god ne.

PROTESTANTI SUDJELUJU NA »KATHOLIKENTAGU«. Dne 3. rujna o. g. započela su zasjedanja »Katoličkog dana« (Katholikentag) u Passau. Na njima su službeno zastupani njemački protestanti delegacijom svoje narodne organizacije. Za uzvrat će Srednjoji odbor »Katholikentaga« sudjelovati na izbor protestantskom zboru, koji će se kratko vrijeme nakon toga održati u Essenu.

MOLITVA ZA MIR. Među engleskim katolicima vodi se akcija, da se prema obećanju Bezgrešnog Srca Marijina, danom u Fatimi, započne borba molitvama za mir. Najbolji način, da se izmoli mir, jest molitva sv. Krunice, pa su protestantski katolici pozvali sve katoličke svijeta da što više i čarče mole sv. Krunicu; čine pozvali djela, da se spasi mir u svijetu i odvrate strahote rata.

POZAST BROJA KATOLIKA U JAPANU. Akoprem su katoličke misije u Japanu malobrojne, opaža se malen, ali stalni porast broja katolika. Prema nedavno objavljenom izvještaju Narodnog katoličkog odbora u Tokiju još uvijek imade 11 grad u području od preko 30.000 ljudi, koji nemaju svoje vlastite misije. U tokijskoj nadbiskupiji imade danas 14.670 katolika prema 12.441 prošle godine, što pokazuje porast za 18%. Odrasli obraćenika ima 2019, uključujući 21, koji su prešli sa protestantizma na katolizam. K tome se 4.091 katolika priprema na sv. Krst. U prošle godine završeno je 1200 misije župe, kojih sada imade svega 28, a jedna je u osnivanju. Prospek obraćenika po župi iznosi 72. Sada se gradi četverokratna zgrada u Fukuoka, gdje će se smjestiti regionalno sjemenište, a bit će gotova sljedeće godine. Sada imade oko 75 sjemeništaraca za osam godinji tečaj, ali se očekuje, da će se ovaj broj povećati. Ovim sjemeništem upravljaju Brata Sulpicianci iz Kanade, a služi svim diecezama i prefekturama otoka Kyushi. Drugo jedno sjemenište, kojim upravlja još Lauvoed, nalazi se u Tokiju, a služi za ostale dieceze u Japanu. Sada imde 120 daka.

Ivar razdijelimo na komade, on su ono isto, što je bila i cjelina, samo manji. To je neoblikovana masa, materija, ali nikakova organizirana tvorevina.

U prirodi bilo neživo, bilo živo: u biljnoj i životinjskom carstvu i u čovjeku djeluju razni prirodni zakoni, ti Božji radnici, koji je građevnog materijala atoma i molekula izgrađuju savršene zvijezde i planetarne sustave, čudeno i svrhovito ustrojene biljne i životinjske organizme, i krunu stvaranja na našem planetu: čovjeka. Od Stvoritelja je postavljena svrha, pak je trebalo da budu providena i sredstva: grada i radne sile. U čovjku prirodna divan rad. Jed znači namjerno stvaranje svake post-gnu određenu svrhu. Požudu li ta sredstva svoju svrhu, koja im je namijenjena, govorimo, da tu vlada rad. Samo neizmjerim, koji vlada nad svima, mogao je zamisliti, proizvesti i podržavati: taj rad u vjelebnj i beskrajinj prirodi.

OD VREMENA KARDINALA NEWMANA (1890.), koji se kao anglikanski svećenik 1845. obratio na katoličku vjeru, ima dosad 2.000 obraćenja anglikanskih svećenika na katolizam.

»SOCIJALNO DJELO MIRA« zove se akcija, koju je nedavno poveo slav zburilac nadbiskup Rohrercher, sa svrhom da bi pomogao svima osiroma, koji nemaju pomoći od drugih karitativnih akcija te koji zasto spadaju među najsiromašniji. Ta bi se pomoć imala protegnuti na sve siromahe, bez obzira na njihovu vjersku pripadnost.

KINESKA VJERA

Misionar Abbe Huz bio je nedavno svjedokom dirilja priroza a jednim tibetanskim liječnikom. Kad je ovaj pojeviti misionisku kapelicu, tu je prvi put u svom životu vidio Raspeo, Ostao je nepomičan, promatrajući raspeo Jedno pola sata, a da nije skidao pogleda a njega. Tada je pružio ruke prema njemu, spustivši koga i tri put se čelom dotakao zemlji. Podigao se i rekao: »Ovo je temelj Buda, kome bi se svjetletrebao klanjati«.

Razgovor sa sjenama

Bilo je to, kad sam stanovala u maloj staroj zgradi, nekadašnjem vlastelinskom dvorcu, čiji su, veliki i neizgledni zidovi, bili tako posivili, da su se i za najsvjetlije noći, za najjače mjesječane sjaja, sjene obilježne drveta i grmova nejasno odražavale na sivim ploham čineći tako najčudnovatije oblike i pokrete. Često su to bili tako čudni likovi i kretanje, da su mi ljudi govorili: Zar se ne bojite ovih bovarija i takih samskih božanstava?

— Zašto bi se bojila? — pitam. — Tada se šaljuju sjene pokojnih i tim tajanstvenim kretanjima govore o drugom svijetu.

— Ali, ne kažem — to su samo sjene, što ih svjetlost čini. Zašto bih se bojila?

— Ne, ne, sigurno je, to su duše umrlih — tvrde neki.

Odlučila sam tako, da se s tim sjenama porazgovorim. Ne sa sjenama pokojnih, već a onima žive prirode, što ih svjetlost stvara.

Svijetla je i lijepa spranjska noć. Ti mi vjetlar šapuće kroz lišće i raznosi mi zvijezde, lagano i tiho gramama. Svjetlost baca sjene i tihove na posljednje pliohe staro zgrade.

O čudnovata svjetla! Tamo na dnu skupilo se, čini se, nekoliko patuljaka, smiješno mašu bradama. Njih da pitam? Ne, ne, tu. Tko zna, da li bi me razumjeli, moguće bi me ismijali. Ali da primim onaj lik lano u rub zida, što mi nekako Ne tu, ona se sprema otići. Gle, povio tla, čini se, čovjek neki govori drži, jest govornik. Kako se samo dostojanstveno klanja — njega ču pi-tati.

— Prijatelju, — nazovem ga najprije, jasnije, jer na svima ja lijepo, prljavo.

Prijatelj molim te, kar mi, jeste li vi sjeni pokojnih i čija si u sjena?

Nasta šuma i vjetlar je itao, čini mi se, sve sluša. Na to vjetlar zašumi, i sjena se naglo trgne:

— Duše su duše, a mi smo sjene — reče.

— Znala sam, vi ste sjene, što vas svjetlost stvara i... ali oni mi mahne duše.

Ne. Ne govoriš pravu, svjetlost nigda ne stvara sjene, one su same odzrač stvari, odzrač lika onih stvari, što ne daju svjetlu da kroz njih prođe.

Sjena je usitnila i u nemiru svome pomirila drugi lik.

I ja sam usitnila više no tu pitati.

Sjena vas ostavljam, da se za duše pomolim, i da mislim o Svjetlosti.

● ZLATNA MISA ●
— FREĆ, O. JOSIP TAŠIĆ, nadbiskup u centru zašani prisjednik Vjerskočupskog duhovnog stola u Zagrebu, svećenik zagebrečke nadbiskupije, imade zlatnu sv. Misu o crkvi sv. Petra u Zagrebu 17. rujna o. g. u 10 sati sv. svečanosti asistencije i prigodnu propovijed. Časni jubilarac rođen je 1876 g. u Marjici Gorici, zareden 1900 godine. Službovao je u Vugrovcu, Samoboru, Rje-lavaru i Zagrebu u župi sv. Petra. Najzadnjače čestitamo!